

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2022:148825
Datë: 10.10.2024
Numri i dokumentit: 06280918

Ac.nr.6847/23

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë prej gjyqtarëve Arsim Hamzaj - kryetar i kolegjit, Bujar Muzaqi dhe Burim Shala - anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses I.N.Sh., nga Prizreni, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson av.A.H., nga Prishtina, kundër të paditurës Komuna e Mamushës - Drejtoria Komunale e Arsimit, me objekt të padisë kompensimin e shujtës për ditët e pranisë në punë - shujtat ditore, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të parashtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prizren - departamenti i përgjithshëm, C.nr.2357/22, të datës 28.07.2023, në seancën e kolegjit, të mbajtur më datën **03.10.2024** mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Komuna e Mamushës - Drejtoria Komunale e Arsimit, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren - departamenti i përgjithshëm, C.nr.2357/22, i datës 28.07.2023, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar C.nr.2357/23 të datës 28.07.2023, në pikën *I (një)* të dispozitivit ka aprovuar në tërësi si të bazuar kërkesëpadinë e precizuar të paditëses I.N.Sh., nga Prizreni dhe e ka detyruar të paditurën Komuna e Mamushës - Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditëses në emër të shujtave të ditore për 269 ditë pune gjatë periudhës kohore nga data 01.12.2020 deri në me 30.04.2022 të ia kompensoj shumën e përgjithshme prej 538.00(pesëqind e tridhjetë e tetë) Euro, me kamatë ligjore prej 8% nga dita e parashtrimit të kërkesës me datë 18.05.2022, e deri në pagesën definitive të gjitha këto në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi nën kërcënim të përmbartimit të detyrueshëm. Në pikën *II (dy)* ka detyruar të paditurën që paditëses t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumë prej 124,00 (njëqind e njëzet e katër) euro, në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbartimit të detyrueshëm.

Kundër këtij aktgjykimi e paditura në afatin ligjor ka parashtruar ankesë për shkak të *shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale*, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovoj ankesën

e të paditurës, aktgjykimin e goditur ta prish, të ndryshohet aktgjykimi i ankimuar dhe të priset dhe çështja e kontestuar të kthehet në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë.

Paditësja ka paraqitur përgjigje në ankesën e të paditurës, përmes së cilës e ka kundërshtuar të njëjtën, duke propozuar refuzimin e saj dhe vërtetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktvendimin e atakuar, e në mbështetje të nenit 194 dhe 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

- Ankesa e të paditurës është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja, përmes përfaqësuesit të tij të autorizuar, me datën 21.07.2022, në gjykatën e shkallës së parë ka ushtruar padi kundër të paditurës Komuna e Mamushës - Drejtoria Komunale e Arsimit, për shkak të kompensimit të shpenzimeve të ushqimit gjatë ditëve të pranisë në punë, me arsyet si në padi.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë, pa shqyrtim kryesor të çështjes, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.2357/22, të datës 28.07.2023, me të cilin ka vendosur më decidivisht si në dispozitiv të tij. Në arsyetimin e aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë, ka arsyetuar se nga parashtrimet e palëve ndërgjyqëse të paraqitura në padi dhe në përgjigjen në padi, gjykata ka gjetur se nuk ishte kontestuese se paditësja është në marrëdhënie pune të e paditura, respektivisht në SH.F.M.U”Anadollu”ne Mamushë, fakt i cili vërtetohet me anë të kontratës së punës me nr. të protokollit nr. 032-15, të dt. 01.09.2015. Kontestuese nuk ishte as prania e paditëses në punë, ku nga vërtetimi të dt.29.04.2022 i lëshuar nga e paditura, konstatohet se paditësja prej muajit dhjetor 2020 deri me date 30.04.2022 ka qene prezent ne punë 269 ditë pune, e po ashtu kontestuese nuk ishte po ashtu rrethana se e paditura nuk ka bërë kompensimin e shpenzimeve të ushqimit në punë. Lidhur me mënyrën e vendosjes gjykata e shkallës së parë ka vendosur se duke ju referuar dispozitës së nenit 35 paragrafi 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë të datës 18.04.2017.Vendimin mbi kamatën e ka mbështetur në nenin 382 të LMD-së, ndërsa vendimin për shpenzimet e ka bazuar në nenin 452 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (*më gjerësisht si në arsyetim të aktgjykimit të atakuar*).

Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, për arsye se i njëjti nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore të pretenduara, dhe as në shkeljet nga neni 182 parag.2, pika b), g), j), k) dhe m), të LPK-së, dhe rrjedhimisht nuk ka aplikim të gabuar të së drejtës materiale për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare sipas nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 parag.2 pika (n) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaftë i qartë, e

në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet dhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Po ashtu gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe faktet vendimtare nuk kanë qenë kontestuese. Nuk ka qenë kontestuese në mes palëve se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura, përkatësisht në SHFMU “Anadolu” në Mamushë, gjë e cila është vërtetuar me anë të kontratës së punës e cila gjendet si provë në shkresat e lëndës, e po ashtu janë vërtetuar edhe ditët e pranisë së paditëses në punë për periudhën për të cilën paditësja kërkon kompensimin e ushqimit, përmes vërtetimit të lëshuar nga institucioni në të cilin punon, e i cili gjendet në shkresat e lëndës.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, kjo për arsye se me nenin 90 paragraf.1 të Ligjit të Punës 03/L-212, të datës 01.11.2010, përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në mes: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve, ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve. Me paragraf.1 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive mund të lidhet a) në nivel të vendit, b) në nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes. Me paragraf.3 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhën zyrtare të Republikës së Kosovës. Me paragraf.4 përcaktohet se Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive”*.

Me nenin 35 paragraf.7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, të datës 18.04.2017 parashihet se *“Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqim gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të ushqimit në punë, për një ditë pune është 2 (dy) euro për të punësuarit që kanë marrëdhënien e punës primare në institucione arsimore. Punëdhënësi i cili e ka të rregulluar ushqimin e të punësuarve, përmes restaurantit a kuzhinës, ose në një formë tjetër, nuk ka obligim kompensimin për ushqim”*. Edhe sa i përket vlerësimit të kohëzgjatjes së kontratës është bazuar në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr.40/2023, të datës 27.02.2023, ku është theksuar se *“Kontrata Kolektive e Arsimit në Kosovë e datës 18.04.2017, aplikohet në periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri më 21.01.2021”*. Ndërsa, kjo gjykatë shton se për periudhën prej datës 22.01.2021 e deri më 30.04.2022, vlen dispozita e nenit 35 paragraf.7 e Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, të datës 22.01.2021 e cila në mënyrë të njëjtë ka paraparë kompensimin e punëtorëve për shujtat ditore. Andaj mbi bazën e të lartcekurave, kjo gjykatë gjeti se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vendosur kur e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditësit si të bazuar, për çka edhe vendosi që të njëjtin ta vërtetoj sikurse në dispozitivin e këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e lartcekura, Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi arsyetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë sa i përket vendosjes lidhur me aprovimin e kërkesëpadisë së paditëses që në emër të kompensimit të ushqimit ditor-shujtës, për periudhën për të cilën paditësja kërkon kompensimin, t’ia kompensojë shumën e aprovuar si në dispozitiv të

aktgjykimit të atakuar. Gjithashtu edhe për lartësinë e kërkesëpadisë gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejtë dhe në mënyrë të ligjshme, pasi që në shkresat e lëndës ka pasur prova të mjaftueshme, andaj dhe u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Pretendimi ankimor i të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht dhe në mënyrë jo të plotë e ka konstatuar gjendjen faktike me rastin e nxjerrjes së aktgjykimit pasi që me Marrëveshjen Kolektive të Arsimit në Kosovë MASHT dhe SBASHK, angazhohen bashkërisht me Ministrinë e Financave për sigurimin dhe ndarjen e mjeteve financiare për komunat e Republikës së Kosovës, me qëllim të realizimit të buxhetit të nevojshëm të përcaktuar me nenin 35, paragrafi 5, 7 dhe 9 brenda mundësive institucionale, ligjore dhe financiare nuk qëndron pasi që Gjykata e Apelit vlerëson se referuar dispozitave të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, rrjedh se obligimi për përmbushjen e të drejtave të të punësuarve të parapara me këtë Kontratë, përfshirë të drejtën për kompensim të shpenzimeve për shujta i takon pikërisht punëdhënësit, që në rastin konkret i bie të jetë Komuna e Mamushës - Drejtoria Komunale e Arsimit. Në këtë pikëpamje, çfarëdo vështirësie që i atribuohet implikimeve financiare lidhur me zbatimin e kësaj Kontrate, nuk e liron të paditurën nga përgjegjësia për përmbushjen e obligimit në raport me kërkesën e paditëses, gjegjësisht nuk paraqet bazë që kërkesëpadia të trajtohet si e pa themeltë, ndërsa në nenin 2 par.1.2 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë të datës 18.04.2017 dhe asaj 22.01.2021 ndër të tjera thuhet se: *“Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e Arsimit, (Komunat - DKA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT-in etj.), në sektorin publik dhe institucionet edukativo-arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës...”*, andaj detyrimi për zbatimin e kësaj kontrate ka fuqinë ligjore.

Në këtë drejtim edhe vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozita e LPK-së, dhe sa i përket lartësisë është në harmoni me tarifën e Odës së Avokatëve dhe tarifat për shpenzime gjyqësore. E drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë edhe sa i përket kërkesës aksesore përkitazi me kamatën.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti se gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 par. 1 pika d) të LPK-së, lidhur me neni 200 të LPK-së, u vendosë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.6847/23, datë 03.10.2024

Kryetari i kolegjit - gjyqtari
Arsim Hamzaj